

Finansministeren (Hørring): Som den ærede Ordfører allerede har udtalt, har jeg kunnet slutte mig til de af Udvalget stillede Ændringer, og jeg skal efter det Foredrag, vi have hørt af den ærede Ordfører, kun tilføje nogle faa Bemærkninger. Naar jeg slutter mig til den ny § 1, er det navnlig, fordi vi med Hensyn til Bygningsafgift have den Regel, at Lokaler paa Landet, der anvendes til Husflidserhverv, ere fritagne. Det kan paa Landet være smaa Erhverv, men Husflid kan ogsaa drives i større Omfang, endog ved Hjælp af Maskiner. Dette leder til, at der maa gøres en Forskel mellem Husflidserhvervet og det bygningsafgiftspligtige Smaaerhverv, som maa siges at være uheldig. Jeg tror, man kommer bort fra denne uheldige Bestemmelse ved denne Ændring, idet man i Fremtiden fritager Haandværk paa Landet, for saa vidt det drives paa den i Paragraffen angivne Maade, uden fremmed Hjælp. Den ærede Ordfører bemærkede, og deri havde han Ret, at denne Fritagelse indtræder eo ipso i Henhold til Loven, for saa vidt han tænker paa ny Bygninger, der opmaales, thi naar det ved selve Opmaalingen angives, at Bygningen skal bruges til et Erhverv, der falder ind under den her nævnte Paragraf, fritages Lokalerne for Bygningsafgift med det samme. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at med Hensyn til de Erhverv, der nu drives i bygningsafgiftspligtige Lokaler, men ville blive fritagne for Afgift fra 1ste April d. A. i Henhold til den ny § 1, maa der selvfølgelig foregaa Anmeldelse fra de paagældende, for at Autoriteterne kunne sætte sig i Bevægelse og fritage dem for den Bygningsafgift, som hidtil er bleven erlagt. Den ærede Ordfører nævnte med Hensyn til den ny § 3, at der maatte komme en saadan Anmeldelse til for at skaffe Fritagelse for Bygningsafgift, hvor den hidtil har været paalagt, men det samme gælder ved den ny § 1.

Ved den ny § 2 skal jeg henlede Opmærksomheden paa, hvad jeg i øvrigt betragter som en Selvfølge, at den Bolig, der er Tale om, maa være beliggende paa Bymarken. At en Avlsbruger, der bor inde i Købstaden men driver Avlsbrug paa Købstadens Bymark, ikke derved opnaar Afgiftsfrihed for sin Bolig i Købstaden, følger af Ordene. Den ærede Ordfører gjorde med fuld Føje opmærksom paa, at Haandværkere paa Landet ere saadanne Haandværkere, der boede og drev Næring paa Landet, og paa samme Maade maa Udtrykkene her omfatte de Avlsbrugere, der bo

og drive Næring paa Købstadens Bymark. I øvrigt skal jeg ikke bemærke noget om denne Ændring. Det er efter Lov af 1802 sikkert rigtig, naar der afkræves Avlsbrugere i Købstaden Afgift af Bolig paa Bymarken, men det er i og for sig en urimelig Bestemmelse, og jeg gaar gerne med til denne Ændring.

Ved § 3 skal jeg ikke komme ind paa den tvivlsomme Forstaaelse, der hidtil har været af de der omhandlede Bestemmelser; nu ere vi enige om at gaa bort fra den hidtilværende Praksis og gaa over til ved Spørgsmaalet om, hvorvidt den paagældende Lejlighed er kvalificeret til at opnaa Fritagelse for Bygningsafgift, ikke at tage Hensyn til den Del af Lejligheden, som bestaar i Lokaler, der ere beliggende i Kvist og Loftsetage, som ere saaledes beskafne, at de kun have Vinduer gennem Taget eller Gavlen og derfor ere afgiftsfri. Jeg kan altsaa slutte mig til den Fortolkning, som dette jo er af de tidligere Bestemmelser.

Saa have vi endelig § 4. Her er der et Punkt, hvor jeg ikke er ganske enig med den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører sagde, at med Hensyn til Beregningen af Afgiften for Pakhuse, altsaa Anvendelsen af den lavere Afgiftssats, vil være afgørende, hvilken Brug der gøres af det paagældende Lokale. Dette er ikke ganske rigtig, thi efter Loven af 1802 er Forholdet det, at den lavere Sats kommer til Anvendelse paa særskilte Pakhuse, hvorimod den almindelige Sats kommer til Anvendelse paa Pakhuse som — saaledes hedder det — ere „indbyggede“ i andre Bygninger. Det er altsaa Forskellen. Man har ved Anvendelsen af denne Bestemmelse gjort gældende, at saasnart der var en Forbindelse, en Dør, mellem det særskilte Pakhus og en anden Bygning, ophørte Pakhuset at være særskilt og gik ind under Begrebet: indbygget i anden Bygning. Det er denne Fortolkning af Bestemmelsen, man nu gaar imod i § 4, idet der staar, at den Omstændighed, at Pakhuset er i indvendig Forbindelse med andre Lokaler, hvoraf højere Afgift svares, ikke skal udelukke Pakhuset fra at falde ind under Reglen om nedsat Afgift. Men om Pakhuset i øvrigt kan falde ind under Afgiften, skal afgøres efter Forordningens Bestemmelser, altsaa efter, om det i Virkeligheden er et særskilt Pakhus.

Den ærede Ordfører omtalte dernæst det ønskelige i, at denne Opmaaling finder Sted efter given Tilsigelse, for at paagældende kan vide, at der nu er Spørgsmaal om at sætte Lokalerne i Bygningsafgift.